

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

første behandling her i tinget. Jeg håber imidlertid, at der ved næste forlig og efterfølgende behandling her i rigsdagen vil blive taget hensyn til disse grupper.

Det fremgår af, hvad jeg har sagt her, at jeg ikke kan anbefale at stemme for de kommunistiske forslag.

Evald Christensen: Min gruppe vil stemme for lovforslaget, men vi må stadig hævde, at udgiften skal dækkes ved besparelser andre steder. Dette har jeg hævdet ved første behandling af lovforslaget og siden i lønningudvalget. At der virkelig kan spares store beløb på forskellige områder, har jeg ikke været i tvivl om. Jeg kunne her nævne flere poster, hvor vort medlem i finansudvalget, det ærede medlem hr. Gregersen, har peget på muligheden af betydelige besparelser. Finansudvalgets formand, det ærede medlem hr. Jensen-Broby, har også her været en af vejviserne, selvom han ikke gik så langt som det ærede medlem hr. Gregersen, så den højtærede finansminister er blevet gjort opmærksom på, at her var en vej frem, men han har hidtil ligesom ikke haft øret åbent herfor. Ifølge ministerens tale her i salen forleden lader det imidlertid nu til at lysne, idet ministeren da slog fast, at nu gælder det besparelser, idet han siger — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Derfor er det regeringens hensigt såvidt muligt at skaffe den finanspolitiske forbedring, der i øjeblikket er påkrævet, gennem besparelser.“

Min gruppe vil ikke være med til nye skatter til at fremskaffe dækning. Vi mener, vi må gå besparelsens vej, og det er først og fremmest regeringens opgave at stille forslag herom.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker lønningudvalget for det arbejde, der er udført med lovforslaget, og jeg skal ligesom udvalgets ærede ordfører anbefale lovforslaget til gennemførelse uforandret.

Jeg må tage afstand fra de udtalelser, der er fremsat i betænkningen af det radikale venstres repræsentant, og ligeledes fra den, som jeg synes, temmelig agitatorisk prægede tale, som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har holdt i dag. Det er jo altid populært at byde mere, end andre er blevet enige om, men det er ikke til gavn for fremtidige forhandlinger mellem skiftende regeringer og tjenestemandorganisationerne, at der fremsættes den slags overbud her fra folketingets talerstol.

Jeg går ud fra, at de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Karl Olsen fremsatte som ordfører for det konservative folkeparti, ikke skal opfattes som tilslutning til det radikale venstres fremgangsmåde her. Jeg går ud fra, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp er enig med mig i, at forhandlingsretten bliver af en tvivlsom karakter, hvis vi kommer ud for en overbudspolitik her i rigsdagen. Man skal være meget varsom med at pille ved det forlig, som tjenestemændenes organisationer har ment at kunne slutte sig til. Og hvad angår pensionisterne, har jeg allerede ved første behandling dokumenteret, at de i de aller fleste tilfælde har fået betydelig stærkere dækning for dyrtiden end de aktive tjenestemænd.

Det er rigtigt, at jeg nævnte enkelte eksempler på, at de har fået en lille smule mindre dækning, men der er kun ganske enkelte, og forskellen er ubetydelig. Jeg tror, det er ønskeligt, at disse forhold bliver kendt så stærkt som muligt, og jeg skal derfor nævne et par konkrete eksempler på, hvad en aktiv tjenestemand får i dag, og hvad en pensionist af samme kategori får. Tager vi f. eks. en ministeriel kontorchef på slutløn, så er hans samlede løn, når dette lovforslag er vedtaget, 20 730 kr. En pensioneret kontorchef med højeste pension får 14 440 kr. Han får altså 71 pct. af, hvad den aktive kontorchef får. Hvis vi går ned i, hvad man kunne kalde de bredere lag, og tager de store lønningsklasser i etaterne, dem, der stort set svarer til håndværkere og arbejdsmænd ude på arbejdsmarkedet, altså fjortende og sekstende lønningsklasse, hvor det store antal er ansat, ser vi, at den aktive tjenestemand i fjortende lønningsklasse, altså håndværkeren på slutløn, får 9 690 kr., og den pensionerede får 7 476 kr. 20 øre; det vil sige, at han får 77,3 pct. af, hvad den aktive får, eller over tre fjerdedele. Går vi til sekstende lønningsklasse, svarende til arbejdsmændene, får den aktive 9 240 kr., den pensionerede 7 171 kr. 20 øre; han får altså 77,6 pct. af, hvad den aktive får.

Hvis man har lyst til at se på bevægelsen siden før krigen, kan jeg for arbejdsmanden, jeg lige har nævnt, sige, at den aktive har fra 1. april 1939 til i dag fået en lønforhøjelse på 149,19 pct., men den tilsvarende pensionist har fået en forhøjelse på 191,51 pct., altså væsentligt mere end den aktive tjenestemand. Jeg synes, at dette bør offentliggøres vide til belysning af den agitation på pensionistspørgsmålet, som her er drevet af det radikale venstres repræsentanter.